

Sygn. akt I CSK 421/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa E. K.
przeciwko L. S. S.A. w M. (Hiszpania)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 21 grudnia 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2011 r. Sąd Rejonowy uwzględnił w całości powództwo E. K. przeciwko L. S. S.A. w M.(Hiszpania), działającej w Polsce poprzez Oddział Przedsiębiorstwa Zagranicznego L. S. S.A. w W. i zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 70 000 zł zadośćuczynienia, kwotę 1854 zł zwrotu kosztów leczenia, obie z ustawowymi odsetkami od dnia 20 listopada 2008 r. (pkt I sentencji) oraz kwoty 6410,30 zł i 169,80 zł stanowiące skapitalizowane odsetki od powyższych kwot, obie z ustawowymi odsetkami od dnia 6 sierpnia 2009 r. (pkt II sentencji) Zasądził także na rzecz powoda od strony pozwanej zwrot kosztów procesu (pkt III sentencji) oraz na rzecz Skarbu Państwa opłaty i wydatki sądowe (pkt IV sentencji).

W wyniku apelacji strony pozwanej Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 21 grudnia 2011 r. w punkcie 1 zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że „w punkcie I kwotę 70 000 zł zastąpił kwotą 15 000 zł oraz usunął słowa 1854 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 20 listopada 2008 r. do dnia zapłaty, usunął w całości punkt II zaś punktowi III nadał numer II i zastąpił w nim kwotę 3 617 zł. kwotą 2 417 zł a punktowi IV nadał numer III”. W punkcie 2 Sąd Okręgowy oddalił apelację w pozostałej części a w punkcie 3 zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania odwoławczego.

Od powyższego wyroku wniósł skargę kasacyjną powód wskazując, jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 55 000 zł i określając, że zaskarża ten wyrok „w części, w której Sąd Okręgowy - wskutek apelacji pozwanego – zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że kwotę 70 000 zł zasądzanego na rzecz powoda od pozwanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę zastąpił kwotą 15 000 zł (pkt 1 sentencji)”. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części (w pkt I i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego a także o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje stronie od prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji. Przysługuje więc od wydanego, istniejącego orzeczenia tego Sądu. Powód natomiast wniósł skargę kasacyjną od nieistniejącego orzeczenia Sądu drugiej instancji, gdyż wniósł ją od oddalonej części jego powództwa o zadośćuczynienie w zakresie kwoty 55 000 zł, w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy, zmieniając w wyniku apelacji strony pozwanej wyrok Sądu pierwszej instancji w tym zakresie przez obniżenie zasądzonej kwoty 70 000 zł do kwoty 15 000 zł, nie oddalił powództwa w pozostałej części. Nie wydał więc orzeczenia o oddaleniu powództwa w zakresie kwoty 55 000 zł zadośćuczynienia, a zatem nie istnieje orzeczenie, od którego powód mógłby wnieść skargę kasacyjną, zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. W sytuacji, gdy sąd (także drugiej instancji) nie orzekł o całości żądania, a więc nie orzekł - jak w zaskarżonym wyroku - o oddaleniu powództwa w pozostałej części, stronie powodowej przysługuje wniosek o uzupełnienie wyroku, zgodnie z art. 351 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i dopiero po jego uzupełnieniu w tym przedmiocie, przysługuje skarga kasacyjna od oddalonej przez Sąd drugiej instancji części powództwa.

Skarga kasacyjna od nieistniejącego orzeczenia Sądu drugiej instancji podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. jako niedopuszczalna i dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

Z uwagi na to, że złożony przez stronę pozwaną w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania kasacyjnego odnosił się tylko do zgłoszonego w tym piśmie wniosku o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obejmuje sytuacji odrzucenia skargi, brak było podstaw do zasądzenia na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, o których Sąd Najwyższy orzeka tylko na wniosek (art. 109 zd. 1 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).